

ἡμῶν αἰρετισάμενον, καὶ προτιμήσαντα. Οὕτω τοίνυν, ἀγα-
πητοὶ Ἀδελφοί, ἀνανήψατε, πρὸς Θεοῦ, καὶ ποιήσατε κα-
λοῦς ἐκκλησιαστικῶς ὑμῖν γράφοντες κελεύόμεθα, ὅτι περιμέ-
νομεν κατὰ τάχος τὴν αἰσίαν τῶν γραφομένων ἐκτέλεσιν,
ἵνα καὶ τοῦ Θεοῦ ἡ χάρις, καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

ῥωμῆ. ἐν μηνὶ Μαρτίῳ.

Ἐπιγράφη Συνοδικῶς ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς παρὰ τῆς ἡμῶν
Μετριότητος, καὶ τῆς Μακαριότητός του, καὶ πάντων τῶν
ἁγίων Ἀρχιερίων.

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος ἀποφαίνεται.

Ὁ Ἱεροσολύμων Πολύκαρπος συναποφαίνεται.

Ὁ Καισαρείας Ἰωαννίκιος.

Ὁ Ἡρακλείας Μελέτιος.

Ὁ Κυζίκου Κωνσάντιος.

Ὁ Νικομηδείας Ἀθανάσιος.

Ὁ Νικαίας Μελέτιος.

Ὁ Χαλκηδόνος Γρηγόριος.

Ὁ Δέρκων Γρηγόριος.

Ὁ Θεσσαλονίκης Ἰωσήφ.

Ὁ Τυρνόβου Ἰωαννίκιος.

Ὁ Ἀδριανουπόλεως Δωρόθεος.

Ὁ Προυσσίας Μελέτιος.

Ὁ Χαλκηδόνος Μελέτιος.

Ὁ Δειμοτοίχου Καλλίνικος.

Ὁ Ἀγκύρας Ἀθανάσιος.

Ὁ Ναξίας Γρηγόριος.

Ὁ Σίφνου Καλλίνικος.

Ὁ Φαναρίου καὶ Φερσάλων Δαμασκηνός.

κτλ. κτλ. κτλ.

Ἰδιαίτερον Παράρτημα εἰς τὸν 7 Ἀρ. τοῦ Λ.
Ἑρμοῦ 1821.

Τῆς Βιέννης ἡ Ἐφημερὶς Ἀριθμ. 73 Μαρτίου 29. περιέχει
τὸ ἐξῆς ἀξιοματικὸν ἄρθρον.

Εἰς τὴν Βλαχίαν εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αὐθέντου Ἀλε-
ξάνδρου Σούτζου συνέβη ἐπανάστασις, τῆς ὁποίας ἀρχηγὸς εἶ-
ναι ἐντόπιός τις Θεόδωρος ὀνομαζόμενος, ὁ ὅποιος ἦτον πρό-
τερον ἐθελοντῆς εἰς Ῥωσικὴν δούλευσιν, καὶ ἀφ' οὗ προεβιά-
σθη εἰς ἀξίωμα, ἐπανομάσθη Βλαδιμιρέσκος. Αὕτη ἡ ἐπανά-
στασις, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος μόνον οἱ Ἀρναοῦται καὶ
Πανδοῦροι, καὶ ἡ ὁποία κατὰ τοὺς ἰδίους λόγους καὶ διακηρή-
ξεις τοῦ ἀρχηγοῦ δὲν ἀπέβλεπε τάχα κατὰ τῆς Πόρτας, ἀλλὰ
μόνον κατὰ τῶν Ἀρχόντων καὶ τῶν δημοσίων ἀξιοματικῶν
τοῦ τόπου, ἤυξισε τόσο μετὰ τῆς ἡγεμονικῆς ἀπουσίας,
ὥστε ὁ Θεόδωρος ἐδύνατο νὰ περιτρέχη ἀνεμπόδιτος πολὺ μέρος
τῆς μικρᾶς Βλαχίας λεγομένης (τὰ περίξ' τῆς Κραιβάδας), καὶ
δὲν ἦτον πλέον ἀμεριμνία διὰ τὴν μακροτέραν προχώρησίν του.
Ἐν ᾧ δὲ ἦτον ἐλπίς, ὅτι ὁ προεγνωσμένος ἐρχομὸς τοῦ εἰς
τὴν Βλαχίαν διωρισθέντος αὐθέντου Καλλιμάχη θέλει κατα-
παύσει τὴν ἀταξίαν ταύτην, συνέβη ἐξαίφνης εἰς τὴν Μολδα-
βίαν ἄλλο τοιοῦτον πολὺ μεγαλητέρας περιοχῆς.

Εἰς τὰς 6. τοῦ παρόντος μηνὸς ὁ Πρίγκιψ Ἀλέξανδρος
Υψηλάντης, ἕως τοῦ πάλαι αὐθέντου τῆς Μολδαβίας καὶ ἀ-

ξιοματικός μὲν (General Major) τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, ὅσιν ὅμως δὲν εἶχε δούλευσιν ἕνα χρόνον ἤδη, ἦλθεν ἐκ τῆς Βασσαραβίας εἰς Ἰάσιον μὲ πολυάριθμον Ἀρναούτων συν-οδίαν καὶ ἐκηρύχθη ἐλευθερωτὴς τῶν Γραικῶν ἐκ τῆς τουρκικῆς ἐξουσίας. Τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἐξαρματώθησαν οἱ ἐκεῖ εὐρεθέντες Τοῦρκοι (ὡς 30) καὶ καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα ἐφονεύθησαν. Εἶναι βέβαιον, ὅτι τρεῖς ἡμέρας πρὶν ἔλθῃ εἰς Ἰάσιον ὁ Πρίγκιψ Ὑψηλάντης ἠκολούθησεν εἰς τὸ Γαλάτζιον ἐπανάστασις αἱματώδης καὶ ὅλοι οἱ ἐκεῖ εὐρεθέντες Τοῦρκοι, οἱ ὅποιοι δὲν ἠμπόρεσαν νὰ φύγουν, ἐφονεύθησαν· ἡ δὲ πόλις κατεκαίη σχεδὸν ὅλη.

Τὴν 7. τοῦ Μαρτίου ἐξέδωκεν ὁ Πρίγκιψ Ὑψηλάντης πλῆθος προκηρύγματα καὶ πρὸς τοὺς ἐγκατοίκους τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας καὶ πρὸς τὸ Γένος τῶν Γραικῶν εἰς τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τοῦ τουρκικοῦ βασιλείου.

Ταῦτα τὰ Προκηρύγματα, τὰ ὅποια εἶναι μὲ πολλὴν ποιητικὴν φαντασίαν συνθεμένα, καὶ ὅπου αὐτὸς κηρύττεται, ὅτι εἶναι ἀπὸ πολλὰς χιλιάδας συμπατριώτας αὐτοῦ εἰς τῆς ἐλευθερώσεως τὸ ἔργον κάλεσμένος, φανεράνουσι τὴν ἐπανάστασιν ὅλων τῶν Γραικῶν ὡς πρὸ πολλοῦ ἀποφασισμένην, ἀπὸ μυρϊκῆς πατριωτικῆς ἐταιρείας πρὸ πολλῶν χρόνων προετοιμασμένην καὶ τῶρα παντοῦ ὄριμασμένην ἀποστασίαν· γίνεται ἡ βεβαίωσις ῥητῶς, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις ἐπισηρίζεται εἰς τὴν Κραταιὰν ὑπεράσπισιν μιᾶς μεγάλης γειτονικῆς δυνάμεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν εἴρεται ὁ Πρίγκιψ Ὑψηλάντης πρὸς τὴν αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ῥωσσίας μὲ παρακαλεστικὸν γράμμα εἰς τὸ ἴδιον ὕφος γραμμμένου, καὶ παρακαλεῖ τὸν Μονάρχην νὰ μὴ ἀποποιηθῇ τὴν κραταιάν του προσασίαν ἀπὸ τὸ Γένος τῶν Γραικῶν καὶ μάλικα τῶν εἰς μέγα κίνδυνον εὐρισκομένων δύο ἡγεμονιῶν.

Εὐθὺς μετὰ τὸν εἰς τὸ Λαῖβαχ ἐρχομὸν τῆς προειρημένης εἰδήσεως ἡ Μεγαλειότης του ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἠδούκησε νὰ κηρύξῃ, ὅτι ἡ Μεγαλειότης του τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο τοῦ Πρίγκιπος Ὑψηλάντου ἠμπορεῖ νὰ θεωρῆθῇ μόνον ὡς μίαν ἐνέργειαν τῶν ταραχοποιῶν φρονημάτων, τὰ ὅποια χαρακτηρίζουσι τὸν τωρινὸν καιρὸν ὡς καὶ τῆς ἀπειρίας καὶ ἐλαφρογνωμίας τοῦτου τοῦ νέου ἀνθρώπου. Ἐν τῷ ἅμα δὲ διώρισεν ἡ Αὐτοκρατορικὴ του Μεγαλειότης τὰ ἐξῆς·

1.) Ὁ Πρίγκιψ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης ἀποκλείεται ἀπὸ τὴν Ῥωστικὴν δούλευσιν.

2.) Θέλει δηλοποιηθῆ εἰς αὐτὸν, ὅτι ἡ Μεγαλειότης του ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν δέχεται καθόλου τὸ ἐπιχείρημά του καὶ ποτὲ νὰ μὴ ἐλπίζῃ βοήθειαν ἐκ μέρους τῆς Ῥωσσίας.

3.) Ἐκδίδεται προσαγὴ ῥητὴ εἰς τὸν Κόμητα Βιτηγκενσαῖν, τὸν στρατηγὸν τοῦ εἰς τὸν Προῦτον καὶ τὴν Βασσαραβίαν Ῥωστικοῦ στρατεύματος, διὰ νὰ φυλάξῃ αὐστηρὰν οὐδετερότητα μεταξὺ ταύτης τῆς εἰς τὰς δύο ἡγεμονίας τῆς Μολδαβίας καὶ Βλαχίας ταραχῆς, καὶ κατ' οὐδένα τρόπον μῆτε μὲ καμμίαν πρόφασιν νὰ μὴ λάβῃ μέρος μῆτε ἀμέσως μῆτε ἐμμέσως.

4.) Αὐτὴ ἡ ἀπόφασις θέλει κοινοποιηθῆ εἰς τὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν Πρέσβυν μὲ προσαγὴν νὰ εἰδοποιήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν Πόρταν καὶ νὰ ἐνισχύσῃ πάλιν τὴν βεβαίωσιν τὴν φανεράν καὶ νόμιμον, ἣτις ἐδηλοποιήθη εἰς αὐτὴν κατὰ τὴν περιστασιν τῆς πρὸ ὀλίγου εἰς τὴν Βλαχίαν ἐπαναστάσεως. Ὁ Βαβῶνος Στρογανόφ θέλει κηρύξῃ ῥητῶς, ὅτι ἡ Πολιτικὴ τῆς Μεγαλειότητός του τοῦ Αὐτοκράτορος εἶναι διὰ παντὸς ξένη εἰς πᾶσαν κίνησιν καὶ μηχανουργίαν, ἣτις δύναται νὰ ἀπειλῇ τὴν ἡσυχίαν τινὸς τόπου, ὅτι πᾶσα μέθεξις εἰς παρομοίας

κινήσεις ἤθελεν εἶναι ἐναντία εἰς τὰς νομίμους βάσεις τῆς αὐτοκρατορικῆς του Μεγαλειότητος· ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς τὰς σχέσεις, τὰς ὁποίας ἔχει μὲ τὴν Πόρταν, δὲν γνωρίζει μήτε ἄλλον σκοπὸν, μήτε ἄλλην ἐπιθυμίαν, ἀλλὰ μόνον τὴν διατήρησιν καὶ ἐντελεσάτην ἐκτέλεσιν τῶν μεταξύ τῶν δύο δυνάμεων συνθηκῶν.

Ἐκ μέρους τῆς ἐδῶ ὑψηλῆς αὐλῆς ἐδόθη προσαγῆ εἰς τὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν Καισαροδασικὸν Ἰντερνούτζιον νὰ φερθῆ μὲ τὰ ἴδια φρονήματα καὶ νὰ πληροφορήσῃ μὲ παρηγορητικὴν ἔμφασιν εἰς τὴν Πόρταν τὴν εἰλικρινῆ ἐπιθυμίαν τοῦ Αὐτοκράτορος εἰς τὸ νὰ φυλάττῃ ἀπὸ πάντα κλονισμὸν τὰς μεταξύ Ἀουστρίας καὶ Πόρτας σωζομένης εἰρηνικῆς καὶ φιλικῆς σχέσεως διὰ τῆς ἀδιακόπου διατηρήσεως τῶν συνθηκῶν.